

# Milostný dopis Haně H.

Petr Hapka / Richard Müller

Richard Müller

1. **C** **Cdim** **G<sup>7</sup>** **C**  
Byl tu ten doktůrek, měl sebou pinzetu,  
**C** **Cdim** **G<sup>7</sup>** **C**  
jehly a kladívko, vše v ryzím zlatě,  
**E** **A<sup>mi</sup>** **E<sup>7</sup>** **A<sup>mi</sup>**  
prohlíd' tě vědecky od hlavy k patě,  
**D<sup>7</sup>** **G<sup>7</sup>** **C**  
jenže už není tu.

**C** **Cdim** **G<sup>7</sup>** **C**  
Zkoumal tvé oblíny, měřil tvou postavu,  
**Emi** **Edim** **H<sup>7</sup>** **Emi<sup>7</sup>**  
pak za to zaplatil vysokou cenu,  
**A<sup>9</sup>** **G**  
kolem úst mívá teď zelenou pěnu  
**A<sup>7</sup>** **D<sup>7</sup>** **G**  
za mříží ústavu.

**C** **F**  
R1: Jednu noc jste byli sami  
**C** **D<sup>7</sup>** **G**  
ve tvém bytě nad střechami,  
**C** **F** **A<sup>b</sup>**  
všude voněl příslib slastí  
**G<sup>7</sup>** **C F<sup>7</sup>** **C**  
jako v temném jícnu pastí sýr.

2. Pak vešel dirigent i se svým klacíkem,  
hned ho chtěl vytáhnout, kdo z nás je svatý?  
Proč potom spolykal barbituráty,  
proč hráli requiem?

Byl i kardinál, na nohou sotva stál,  
přesto hned ve dveřích koukal jak z jara.  
Nebo ten diplomat z Kilimandžára,  
údajný kanibal.

**C** **F**  
R2: Chtěli s tebou zůstat sami  
**C** **D<sup>7</sup>** **G**  
ve tvém bytě nad střechami,  
**C** **F**  
tam, kde voněl příslib slastí  
**A<sup>b</sup>** **C** **D<sup>7</sup>** **G**  
jak kus sýra v temné pasti.  
**C** **F** **A<sup>b</sup>**  
Z lůžka, kde jste spali nazí,  
**G<sup>7</sup>** **C F<sup>7</sup>** **C F<sup>7</sup>** **C**  
dá se však jen cestou zkázy jít.

3. Ptáš se mě: Jak to víš? - jak bych moh' nevědět?  
Ten kdo ti na dveře přikládá ucho  
kdykoli může chtít na hlavu důchod,  
Ví kde se končí svět.

Vím, kde se hroutí svět, znám řeku do pekla,  
tvůj Dior Poison obstará bárku,  
tak jako plameny Johanku z Arku  
touha mě oblékla.

*R3:* Tak tě prosím, buďme sami  
v tom tvém bytě nad střechami,  
splň ten strašný příslib slastí,  
Dobrovolně já umřu v pasti.  
Tvoje stehna jsou dva vrazi,  
jenže mě to, ne, nerozhází,  
jednu noc ať jsme tu nazí  
a pak půjdu cestou zkázy rád.